

Toen Jezus in het gebied van Caesarea Filippi kwam, vroeg hij zijn leerlingen: 'Wie zeggen de mensen dat de Mensenzoon is?' Ze antwoordden: 'Sommigen zeggen Johannes de Doper, anderen Elia, weer anderen Jeremia of een van de andere profeten.' Toen vroeg hij hun: 'En wie ben ik volgens jullie?' 'U bent de messias, de Zoon van de levende God,' antwoordde Simon Petrus. Daarop zei Jezus tegen hem: 'Gelukkig ben je, Simon Barjona, want dit is je niet door mensen van vlees en bloed geopenbaard, maar door mijn Vader in de hemel. En ik zeg je: jij bent Petrus, de rots waarop ik mijn kerk zal bouwen, en de poorten van het dodenrijk zullen haar niet kunnen overweldigen. Ik zal je de sleutels van het koninkrijk van de hemel geven, en al wat je op aarde bindend verklaart zal ook in de hemel bindend zijn, en al wat je op aarde ontbindt zal ook in de hemel ontbonden zijn.' Daarop verbood hij de leerlingen ook maar tegen iemand te zeggen dat hij de messias was.

Matteüs 16, 13-20

Simon, de zoon van Jona (*Barjona*), krijgt *de sleutels van het koninkrijk van de hemel*. Hij heeft immers Jezus herkend als *de Messias, de Zoon van de levende God*. Hij gelooft dat Jezus de man is die vanuit zijn innige verbondenheid met God in de wereld gekozen heeft voor een samen leven zoals God het bedoelt: in liefde, barmhartigheid en gerechtigheid, met een bijzondere aandacht voor mensen die niet meetellen of zelfs uitgesloten worden. Door zijn manier van leven en door zijn verkondiging heeft Jezus de Tora *tot vervulling gebracht* (Mt. 5, 17). Zo is Jezus de gezondene, de Messias.

Simon Barjona heeft Jezus ook erkend als *de Messias, de Zoon van de levende God*. Die erkenning vloeit voort uit het feit dat Petrus het werk van Jezus heeft voortgezet. Daarom wordt hij door Jezus geprezen en krijgt hij een nieuwe naam: Petrus, "*de rots waarop ik mijn kerk zal bouwen*". Daarom ontvangt hij *de sleutels van het koninkrijk van de hemel*. Daarmee kreeg hij ook een hele verantwoordelijkheid.

Wanneer het evangelie van Matteüs geschreven wordt, is het al heel duidelijk dat Petrus het vertrouwen van Jezus meer dan waard is geweest.

Petrus was niet de enige. Met en na hem zijn er veel mensen gekomen, die Jezus herkend en erkend hebben als *de Messias, de Zoon van de levende God*. Ze hebben in Hem geloofd. Ze hebben zijn manier van leven voortgezet in hun tijd en wereld. En dat gaat door tot op vandaag.

'Leerlingen van Jezus' geloven ook nu in zijn boodschap en in zijn manier van leven.

In het Onzevader bidden zij 'Uw Rijk kome'. Ze maken er ook werk van, van dat 'koninkrijk'. Ze bouwen aan de wereld vanuit hun geloof in en hun verbondenheid met God. Ze kiezen voor de waarden die Jezus eigen waren: liefde, barmhartigheid en gerechtigheid. Ze geven bijzondere aandacht aan mensen die in deze wereld achtergesteld of zelfs uitgesloten worden. Zo zijn gemeenschappen van christenen ontstaan, messiaanse gemeenschappen die leven van wat hen *door de Vader in de hemel is geopenbaard*. Die mensen zijn rotsen in de branding van de heftige wereld van vandaag. Hebben ook zij niet *de sleutels van het koninkrijk van de hemel* in handen? In elk geval voelen zij zich verantwoordelijk om mee te werken aan de realisatie van Gods koninkrijk.

"*Jij bent de rots waarop ik mijn kerk zal bouwen.*" Jezus zegt dat aan Petrus. Maar door deze evangelietekst zegt Hij het ook aan al die mensen en gemeenschappen die zich inzetten voor de uitbouw van het koninkrijk van de hemel. Het tweede Vaticaans concilie had die boodschap goed begrepen. De kerk wordt niet gebouwd op 'Petrussen' alleen.

De 'Petrus' van vandaag, paus Franciscus, maakt het ons duidelijk: "*Christus roept ons op lief te hebben. Met ons leven kunnen we een antwoord geven op Zijn oproep. Daarbij worden we bijgestaan door God, die dicht bij ons is, als een gezelschap, als een vriend. Hij helpt ons, spreekt ons moed in. We moeten alleen maar luisteren.*" (\*)

## *In het Licht van Gods Woord*

Jezus,  
wij geloven dat Gij de Messias zijt,  
de Zoon van de levende God.

Gij hebt ons de sleutels  
van het koninkrijk van de hemel  
in handen gegeven.

Wij willen  
onze verantwoordelijkheid opnemen  
om in onze wereld  
uw liefde, barmhartigheid en gerechtigheid  
te beleven.

Wij willen dat doen  
in gemeenschap met andere mensen  
die in U geloven.

Laat ons daarbij niet alleen.  
Wij geloven in uw kracht.  
Wij rekenen op uw kracht.

Amen.

\* Citaat uit  
'Buonasera',  
365 gedachten van  
Paus Franciscus.  
12 augustus.  
Davidsfonds uitgeverij.



## *De sleutels van het koninkrijk*